

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-02-01 Nr. 429-67

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) atstovo pagal įgaliojimą Y. Y. (toliau – atstovas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2021 m. gruodžio 6 d. įvykusio eismo įvykio metu po susidūrimo su automobiliu *Toyota Prius* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) buvo apgadintas pareiškėjo automobilis *Mercedes Benz C 320* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Atsakomybę už eismo įvykio metu padarytą žalą eismo įvykio deklaracijoje prisiėmė automobilio *Toyota Prius* vairuotojas. Pareiškėjas apie įvykį pranešė eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdraudusį draudiką, o šis pradėjo žalos administravimą.

Žalos administravimo metu automobilis buvo apžiūrėtas UAB „Matsuda“ remonto bendrovės specialistų, padarytos apgadinimų nuotraukos, parengtas Transporto priemonės techninės apžiūros aktas / prašymas (toliau – Aktas), kuriame nurodyta, kad reikia keisti galinio buferio kilpos dangtelį ir galinį buferį. Akte atstovas nurodė pageidaujantis išmokos pinigais į pareiškėjo banko sąskaitą.

Remdamasis Aktu ir nuotraukomis draudikas, naudodamas *Audatex* kompiuterinę programą, parengė žalos sąmatą ir informavo pareiškėją išmokėsiąs 688,09 Eur draudimo išmoką, tačiau tai pareiškėjo netenkino. Po pokalbio su pareiškėjo atstovu 2021 m. gruodžio 21 d. draudiko informacinėse sistemose buvo pažymėta, kad automobilis vis dėlto bus remontuojamas autoservise.

Draudikas 2022 m. sausio 5 d. ir vasario 3 d. pranešimais teikė pareiškėjui informaciją ir prašė pateikti duomenis apie atliktą automobilio remontą, o 2022 m. kovo 4 d. informavo, kad, negavęs prašytos informacijos, žalos administravimą stabdo, kol bus pateikti sprendimui priimti reikalingi dokumentai.

2022 m. rugpjūčio 3 d. pareiškėjo atstovas pateikė draudikui pareiškėjo (arba jo atstovo) savo iniciatyva pasirinktos UAB „Autosigma“ parengtą remonto sąmatą ir papildomas automobilio apgadinimų nuotraukas. Sąmatoje buvo numatytas ne tik draudiko nustatytų dalių, bet ir parkavimo sistemos daviklių, duslintuvo bei suodžių filtro keitimas, taip pat apskaičiuota, kad remonto kaina (pritaikius išskaitą už naudotų dalių keitimą naujomis) – 3 418,67 Eur. Atstovas draudikui taip pat nurodė, kad gamintojas nenumato duslintuvo remonto, jį reikia keisti.

Įvertinęs gautą informaciją, draudikas sutiko, kad duslintuvas galėjo būti pažeistas per eismo įvykį, ir perskaičiavo žalos (atitinkamai ir mokėtinos draudimo išmokos) dydį, tačiau nesutiko mokėti draudimo išmokos už suodžių filtro keitimą, teigė, kad jis buvo apgadintas ne per deklaruotą eismo įvykį, nes „gofros“ (lankščios jungties) vidinė dalis nėra sustumta ar kitaip deformuota, pažeista tik išorinė apatinė jos dalis. Draudiko nuomone, toks pažeidimas galėjo atsirasti automobiliui judant ir dugnu braukiant kietą paviršių, tokį kaip žvyrą, žemę, skaldą ir pan. 2022 m. rugpjūčio 11 d. pranešimu draudikas informavo pareiškėją, kad išmokės apskaičiuotą 1 153,90 Eur draudimo išmoką, nes duomenys apie faktinį automobilio remontą taip ir nebuvo pateikti.

2022 m. rugsėjo 23 d. pareiškėjas pateikė draudikui UAB *Veho Lietuva* išrašytą sąskaitą faktūrą už automobilio patikrą. Jos pastabų dalyje minima, kad per patikrą buvo nustatytas nuo smūgio į galinę automobilio dalį deformavęsis ir žemyn nustumtas galinis dešinės pusės

duslintuvo laikiklis, taip pat nurodyta, kad yra pažeista (trūkusi, nesandari) duslintuvo jungtis, kuri keičiama kartu su suodžių filtru.

Įvertinęs gautą informaciją, draudikas liko prie savo pozicijos nemokėti draudimo išmokos už lanksčios movos ir suodžių filtro keitimą kaip už žalą, nesusijusią su eismo įvykiu, tačiau pareiškėjo toks atsakymas netenkino ir jis, veikdamas per atstovą, kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti šalių ginčą. Pareiškėjo atstovas prašė Lietuvos banko rekomenduoti draudikui išmokėti draudimo išmoką, apimančią ir suodžių filtro remonto (keitimo) išlaidas.

Kreipimesi į Lietuvos banką nurodyta, kad draudiko sprendimas nemokėti draudimo išmokos už dalies automobilio dujų išmetimo sistemos remontą yra nepagrįstas ir nėra teisinga draudiko išvada, kad lanksti mova ir suodžių filtras negalėjo būti apgadinti per eismo įvykį. Anot atstovo, po smūgio į duslintuvą visa dujų išmetimo sistema šiek tiek „pasisūmė“ į priekį, dujų išmetimo vamzdyje yra girdimas barškėjimas, kurį galimai sukelia dėl smūgio atitrūkusi lanksčios movos ar suodžių filtro dalis, ir lanksti mova turi būti keičiama kartu su suodžių filtru. Tai, kad apgadینimai atsirado per eismo įvykį, anot pareiškėjo atstovo, patvirtina ir *Mercedes Benz* automobilių gamintojo atstovės UAB *Veho Lietuva* sąskaita faktūra.

Draudikas pateikė Lietuvos bankui atsiliepimą į pareiškėjo kreipimąsi ir nurodė su keliamu reikalavimu nesutinkąs, nes lanksti mova negalėjo būti pažeista per deklaruotą eismo įvykį. Anot draudiko, jeigu ji būtų buvusi pažeista per eismo įvykį, tai būtų deformavusis visiškai kitaip, o šiuo atveju matomi apgadینimai, tikėtina, atsirado dėl tiesioginio kontakto iš apačios su nelygaus kelio paviršiuje esančiu aukščiau iškilusiu objektu.

Draudikas Lietuvos banko prašė įvertinti ir draudiko bei pareiškėjo (jo atstovo) komunikacijos aplinkybes, tam tikrų su žalos vertinimu susijusių veiksmų chronologiją, o konkrečiai, tai, kad: 1) nors po pirminės draudiko sąmatos parengimo buvo nutarta automobilių varyti remontuoti, jis taip ir nebuvo suremontuotas; 2) pareiškėjas su draudiku nekomunikavo maždaug 7 mėnesius (iki kol 2022 m. liepos mėnesį paprašė draudiko pateikti draudiko parengtą sąmatą ir rugpjūtį pats pateikė draudikui UAB „Autosigma“ parengtą sąmatą); 3) draudikas siuntė pranešimus apie žalos administravo eigą ir prašė pateikti remonto faktą patvirtinančius duomenis, tačiau jokių atsakymų negavo; 4) po gana ilgo laikotarpio vėl buvo pateiktas prašymas išmokėti išmoką pinigais; 5) UAB „Autosigma“ užfiksavo automobilio būklę praėjus daugiau nei 8 mėnesiams nuo eismo įvykio, o UAB *Veho Lietuva* apžiūrėjo jį po daugiau nei 9 mėnesių nuo eismo įvykio; 6) automobilis po eismo įvykio buvo eksploatuojamas ir galėjo atsirasti jo nauji, su eismo įvykiu nesusiję apgadینimai, 7) po eismo įvykio nebuvo užfiksuota dujų išmetimo sistemos klaidų, nebuvo teikta informacijos apie jokus pašalinius garsus, vibracijas ir pan.

Draudiko vertinimu, lanksčios movos pažeidimai (kartu ir poreikis keisti suodžių filtrą) atsirado ne dėl draudiko įprastine transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartimi apdrausto eismo įvykio kaltininko kaltės, todėl, nekilus eismo įvykio kaltininko civilinei atsakomybei už šią žalą, draudimo išmoka už lanksčios movos apgadینimus (kartu ir suodžių filtro keitimą) negali būti mokama.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nemokėti draudimo išmokos už dalies pareiškėjo automobilio dujų išmetimo sistemos komponentų (lanksčios movos ir suodžių filtro) remontą pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti UAB „Autosigma“ sąmatoje ir UAB Veho Lietuva sąskaitoje faktūroje numatyto poreikio keisti suodžių filtrą atsiradimo aplinkybes, t. y. ar toks poreikis yra priežastiniu ryšiu susijęs su 2021 m. gruodžio 6 d. eismo įvykio pasekmėmis, ir nustatyti, ar draudikui kilo pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią suodžių filtro keitimo išlaidas.

Visų pirma, pažymėtina, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą reguliuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių¹ (toliau – Taisyklės) ir kt.) nuostatos.

TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis eismo įvykis - eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka, kuri 2 straipsnio 2 dalyje apibrėžiama kaip draudiko ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita sutarta išmokos mokėjimo forma, skirta žalai asmeniui, turtui ir (ar) neturtinei žalai atlyginti.

Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, kad eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykio dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykio, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais - Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas.

Pagal Taisyklių 38 punktą, draudikas priima sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, įrodančius draudžiamojo įvykio faktą. Taisyklių 47 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka mokama, kai nustatomas atsakingas dėl žalos padarymo asmuo (nesant TPVCAPDĮ nurodytų išimčių), draudžiamojo įvykio faktas, aplinkybės ir žalos dydis. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu.

Civilinės atsakomybės, be kurios įvykio negalima pripažinti draudžiamuoju pagal TPVCAPDĮ ir Taisykles, atsiradimo sąlygos, pagrindai ir bendrieji žalos atlyginimo principai nustatyti Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus, žalą, priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos ir kaltę (Civilinio kodekso 6.246-6.249 straipsniai).

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reglamentavimą, pažymėtina, kad draudiko pareiga mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė, (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis) ir tik dėl tokios žalos, kuri atsirado dėl konkretaus draudžiamojo įvykio. Tai reiškia, kad draudikas turi pareigą mokėti draudimo išmoką, atlyginančią tik tokius nukentėjusio trečiojo asmens (šiuo atveju pareiškėjo) nuostolius, kurie yra atsiradę dėl eismo įvykio kaltininko kaltės ir deklaruojamo įvykio metu.

Kitaip tariant, draudikas neturi pareigos atlyginti žalą (mokėti draudimo išmoką) už automobilio apgadinimus (jų remontą), kurie nėra atsiradę per 2021 m. gruodžio 6 d. eismo įvykį,

¹ Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

dėl kurio atsakomybę prisiėmė su draudiku civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį sudaręs klientas. Dėl šios priežasties toliau sprendime vertinami bylos duomenys, susiję su įvykio aplinkybėmis ir, remiantis tikimybių pusiausvyros principu (faktas gali būti pripažintas įrodytu, jei šalies, kuri juo remiasi, pateikti įrodymai leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad jis yra, nei kad jo nėra), sprendžiama, ar lanksčios movos pažeidimai ir poreikis keisti suodžių filtrą yra susiję su eismo įvykiu, ar labiau tikėtina, atsirado kitomis aplinkybėmis.

Iš pateiktos eismo įvykio deklaracijos matyti, kad automobiliai susidūrė kaltininko automobiliui priekiu atsitrenkus į priešais toje pačioje juostoje važiuosio ir prieš susidūrimą sustojusio pareiškėjo automobilio galą. Eismo įvykio deklaracijos dalyje, kurioje nurodomi automobilio sugadinimai, pareiškėjo pildytoje dalyje nurodyta, kad apgadinti galiniai parkavimo jutikliai, išmetamasis vamzdis, buferis.

Po įvykio parengtame Akte nurodyta, kad reikia keisti automobilio galinį buferį, jo kilpos dangtelį, taip pat nurodyta, kad reikalinga papildoma dujų išmetimo sistemos apžiūra. Šių duomenų pagrindu galima manyti, kad per eismo įvykį iš tiesų galėjo būti pažeista automobilio dujų išmetimo sistema, tai pripažino pats draudikas (nors nėra duomenų, kad prieš pirmosios žalos sąmatos sudarymą dujų išmetimo sistema buvo apžiūrėta papildomai, kaip rekomenduota Akte) vėliau sutikdamas atlyginti dešinės pusės duslintuvo remonto išlaidas.

Kita vertus, svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad per visą laiką nuo eismo įvykio (2021 m. gruodžio 6 d.) iki UAB „Autosigma“ remonto sąmatos parengimo (2022 m. rugpjūčio 3 d.), t. y. beveik 8 mėnesius, draudikui nebuvo teikta informacija apie tai, kad automobilio dujų išmetimo sistemoje girdisi neaiškūs garsai, jaučiamos vibracijos, taip pat kad automobilio prietaisų skydelyje rodomos dujų išmetimo sistemos problemos ir kt., nepaisant to, jog automobilis buvo eksploatuojamas (tai patvirtina byloje esančios pareiškėjo automobilio prietaisų skydelio nuotraukos, kuriose matomi odometro duomenys).

Kitaip tariant, draudikui nebuvo teiktų jokių duomenų apie tai, kad galimai buvo padarytų didesnių dujų išmetimo sistemos sugadinimų, įskaitant lanksčios movos ir suodžių filtro pažeidimus, taip pat, nors draudikas teikė pranešimus su prašymais pateikti informaciją apie automobilio remontą, nėra duomenų, kad pareiškėjas būtų teikęsi informaciją, ar automobilis remontuojamas, pranešęs apie per mažą nustatytą gedimų mastą ar teikęs kitą informaciją, kurios pagrindu būtų galima operatyviai atlikti papildomus žalos administravimo veiksmus.

Šių aplinkybių kontekste svarbu paminėti ir tai, kad draudikas, siekdamas pagrįsti savo atsikirtimus, pateikė draudiko specialisto parengtą 2022 m. lapkričio 11 d. Ekspertinę pažymą (toliau – Pažyma). Joje pateiktos automobilio apatinės dalies nuotraukos, jose pažymėtos dujų išmetimo sistemos dalys ir paaiškinami užfiksuoti apgadینimai, galimos jų atsiradimo aplinkybės.

Anot draudiko specialisto, lanksčios movos apgadینimai (ir poreikis keisti suodžių filtrą) nėra įvykio, dėl kurio administruota žalos byla, pasekmė. Pažymoje teigiama, kad nuotraukose užfiksuotas vidurinis dujų išmetimo sistemos bakelis nėra pažeistas, jo laikiklis yra horizontalioje pozicijoje, jis nėra pastumtas arba kitaip deformuotas. Anot specialisto, automobilio dujų išmetimo sistema yra suprojektuota taip, kad išilginio smūgio metu dujų išmetimo vamzdis deformuotųsi silpniausiose vietose, t. y. per laikiklius arba lenkimus: šiuo atveju dujų išmetimo sistema deformavosi per vieną laikiklį, tačiau daugiau pažeidimų (suspaudimų ar sugniuždymų) dujų išmetimo sistemos dešinėje pusėje nebuvo fiksuota.

Pažymoje taip pat nurodyta, kad nuotraukose matomi lanksčios movos išorinių metalinių siūlių pažeidimai negalėjo atsirasti eismo įvykio metu, nes jeigu mova būtų pažeista išilginio smūgio metu, tai ji susispaustų ir deformuotųsi, galėtų atsirasti movos vidinės dalies deformacija, pasikeisti tarpai tarp vidinės movos konstrukcijos sijų, o šiuo atveju matomi tik išoriniai mechaniniai metalinių siūlių pažeidimai, koncentruoti būtent apatinėje (nukreiptoje į žemę) movos dalyje. Anot specialisto, eismo įvykio metu buvo apgadintas dujų išmetimo sistemos dešinės pusės galinis bakelis, tačiau dujų išmetimo sistemos lanksčios movos pažeidimas, tikėtina, atsirado dėl kontakto su kelio paviršiumi ir nėra susijęs su deklaruotu eismo įvykiu.

Pažymėtina, kad Lietuvos bankas neturi pagrindo kritiškai vertinti Pažymoje pateikto specialisto vertinimo, nes jis parengtas remiantis automobilio apžiūros metu padarytomis apgadینimų nuotraukomis, padarytos išvados yra logiškos ir neprieštaraujančios kitiems šiame sprendime aptariamais įrodymams.

Atsižvelgiant į pareiškėjo teikiamus argumentus dėl lanksčios movos pažeidimo, akcentuotina, kad Lietuvos bankas įvertino UAB „Autosigma“ sąmatą ir UAB Veho Lietuva sąskaitą faktūrą. Pirmojoje tarp būtinų darbų nurodytas suodžių filtro keitimas, o antrojoje teigiama, kad lanksti mova buvo pažeista nuo smūgio į automobilio galą ir turi būti keičiama

kartu su suodžių filtru. Pareiškėjo nuomone, šie dokumentai patvirtina, kad lanksti mova buvo apgadinta būtent per eismo įvykį, dėl kontakto su dujų išmetimo sistema (galiniu dešinės pusės duslintuvu).

Vertinant šiuos automobilių remonto bendrovių pateiktus dokumentus, akcentuotina tai, kad jų užfiksuoti lankščios movos apgadinimai, nevertinant gedimo sąsajos su konkrečiais įvykiais, nesuponuoja draudiko pareigos užfiksuotus apgadinimus laikyti atsiradusiais dėl draudžiamąjo įvykio. Teisės aktų (TPVCPADI, Taisyklių ir Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo) pagrindu būtent draudikui yra suteikta teisė ir pareiga atlikti žalos administravimo procedūrą ir tirti įvykio aplinkybes, būtent draudikas vertina apgadinimų ryšį su įvykio aplinkybėmis, jeigu reikia – nustato, kokio pobūdžio yra apgadinimai ir kokiomis aplinkybėmis atsirado. Remonto bendrovės, savo ruožtu, paprastai tik užfiksuoja transporto priemonių apgadinimus ir pateikia remonto pasiūlymus, tačiau neatlieka žalos administravimo veiksmų visumos.

Iš bylos duomenų nėra aišku, kokią informaciją pareiškėjas ar jo įgalioti asmenys pateikė UAB „Autosigma“, ir nėra pateiktos jokios šios bendrovės nuomonės apie apgadinimų atsiradimo priežastis ir sąmatos sudarymo aplinkybes. Atitinkamai nėra aiškus ir UAB *Veho Lietuva* pateiktos informacijos pobūdis ir apimtis (pavyzdžiui, ar bendrovės darbuotojams pareiškėjas ar jo įgalioti asmenys pateikė savo subjektyvią nuomonę dėl apgadinimų atsiradimo aplinkybių, ar buvo pateikta informacija apie eismo įvykio mechanizmą ir kt.). Be to, iš bylos duomenų matyti, kad į šią automobilių remonto bendrovę buvo kreiptasi dėl automobilio patikros, o ne dėl apgadinimų atsiradimo priežasčių vertinimo.

Lietuvos banko vertinimu, nei UAB „Autosigma“, nei UAB *Veho Lietuva* parengti dokumentai, kartu atsižvelgiant į kitas aptartas ginčo aplinkybes, nesuteikia pagrindo laikyti labiau tikėtina aplinkybę, kad lanksti mova (jos apatinė dalis) buvo pažeista deklaruoto eismo įvykio metu.

Draudikas Lietuvos bankui taip pat pateikė *Audatex* sistemoje pateiktais vaizdais iliustruotus paaiškinimus apie pareiškėjo automobilio dujų išmetimo sistemos remonto technologiją, iš kurių matyti, kad pareiškėjo automobilio dujų išmetimo sistema gali būti remontuojama keičiant atskirus komponentus. Eismo įvykio metu pažeista galinio dešinės pusės duslintuvo dalis (kurią draudikas pripažino galėjusia būti apgadinta per eismo įvykį), remiantis pateiktais duomenimis, gali būti keičiama atskirai, nekeičiant apgadintos lankščios movos ir suodžių filtro. Suodžių filtras, pagal gamintoją, yra atskirai keičiama dalis ir jo keitimas, remontuojant deklaruojamo įvykio metu atsiradusius apgadinimus, nėra reikalingas. Jį reikėtų keisti tik keičiant pažeistą lankščią jungtį, tačiau jos pažeidimai, kaip nustatyta, labiausiai tikėtina – nesusiję su eismo įvykiu. Šią aplinkybę patvirtina ir draudiko pateiktas UAB *Veho Lietuva* el. laiškas, kuriame nurodyta, kad suodžių filtro, keičiant dešinės pusės duslintuvą, keisti nereikia.

Įvertinus bylos duomenų visumą, darytina labiausiai tikėtina išvada, kad lankščios jungties, su kurios remontu yra susijęs ir pareiškėjo akcentuojamas suodžių filtro keitimo poreikis, apgadinimas nėra susijęs su deklaruotu eismo įvykiu ir atsirado kitomis aplinkybėmis (pavyzdžiui, automobilio įprasto eksploatavimo metu prieš ar po eismo įvykio, apatinei daliai (dugnei) kontaktuojant su kokia nors kieta kliūtimi ar pan.). Tarp šių apgadinimų ir eismo įvykio kaltininko veiksmų, dėl kurių kilo eismo įvykis, nėra priežastinio ryšio, o nenustačius civilinės atsakomybės sąlygų visumos (bent vienos iš jų), negali būti konstatuojama eismo įvykio kaltininko civilinė atsakomybė už pareiškėjo nuostolius, susijusius su tokių apgadinimų remontu. Nenustačius civilinės atsakomybės už aptartą žalą fakto, draudikui nekyla pareiga mokėti draudimo išmokos, todėl pareiškėjo reikalavimas perskaičiuoti draudimo išmoką, įtraukiant ir lankščios movos bei suodžių filtro remonto išlaidas, laikytinas nepagrįstu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko

kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis